

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 października 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych, II Oddział w Ł. w Z., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 19 września 2018 r., odmówił wnioskodawcy M. S. prawa do świadczenia przedemerytalnego wskazując, iż świadectwo pracy wystawione przez zakład pracy - (...) S.A. nie zawiera prawidłowej podstawy prawnej dotyczącej rozwiązania stosunku pracy, wobec czego brak jest podstaw prawnych do przyznania świadczenia przedemerytalnego.

/decyzja z dnia 11 października 2018 r. k.16 plik II akt ZUS/

Odwołanie od powyższej decyzji złożył M. S. w dniu 26 października 2018 r., zaskarżając ją w całości. Wnioskodawca wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie świadczenia przedemerytalnego. W uzasadnieniu swego stanowiska wskazał, iż rozwiązanie stosunku pracy za wypowiedzeniem nastąpiło w związku z likwidacją zakładu pracy. Z uwagi na zakończoną likwidację nie ma możliwości wystąpienia o sprostowanie świadectwa pracy.

/odwołanie z dnia 26 października 2018 r. k. 3/

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 15 listopada 2018 r. organ rentowy wniósł o jego oddalenie wywodząc jak w zaskarżonej decyzji.

/ odpowiedź na odwołanie z dnia 15 listopada 2018 r. k.8-9/

Na rozprawie w dniu 9 lipca 2019 r. bezpośrednio poprzedzającej wydanie wyroku pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie i wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, zaś pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie.

/stanowiska stron e-protokół rozprawy z dnia 9 lipca 2019 r. 00:13:23-00:15:39 płyta CD k. 49/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. S. urodził się w dniu (...)

/bezsporne/

Wnioskodawca M. S. był ostatnio zatrudniony w przedsiębiorstwie (...) S.A. w okresie od 3 marca 1986 r. do 30 listopada 2017 r. w pełnym wymiarze czasu pracy kolejno na stanowiskach zastępcy kierownika warsztatu mechaniczno-energetycznego, kierownika sekcji energetycznej, głównego energetyka, kierownika utrzymania ruchu – główny energetyk.

/świadectwo pracy z dnia 30 listopada 2017 r. karta nienumerowana akt osobowych, umowa o pracę karta nienumerowana część B akt osobowych,/

W dniu 28 sierpnia 2017 r. pracodawca wnioskodawcy wypowiedział mu umowę o pracę zawartą na czas nieokreślony z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, którego bieg kończy w dniu 30 listopada 2017 r. Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano likwidację działalności pracodawcy.

/oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę za wypowiedzeniem z dnia 28 sierpnia 2017 r. karta nienumerowana akta osobowe/

Wnioskodawca w okresie zatrudnienia nie dostał żadnej kary pracowniczej. Pracownicy nie występowali o sprostowanie świadectwa pracy w zakresie wskazanej przyczyny rozwiązania stosunku pracy.

/zeznania wnioskodawcy e-protokół rozprawy z dnia 9 lipca 2019 r. 00:13:00-00:12:23 płyta CD k. 49 w zw. z e-protokół rozprawy z dnia 14 marca 2019 r. 00:03:20-00:07:20 płyta CD k. 34, zeznania świadka J. W. e-protokół rozprawy z dnia 14 marca 2019 r. 00:16:08-00:20:36 płyta CD k. 34, zeznania świadka B. P. e-protokół rozprawy z dnia 14 marca 2019 r. 00:24:25-00:28:36 płyta CD k. 34/

W świetle wydanego wnioskodawcy świadectwa pracy jego stosunek pracy ustał w dniu 30 listopada 2017 r. w wyniku rozwiązania przez jedną ze stron z zachowaniem okresu wypowiedzenia /rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem przez pracodawcę – art. 30 § 1 ust. 2 kp w związku z likwidacją pracodawcy/.

/świadectwo pracy z dnia 30 listopada 2017 r. karta nienumerowana akta osobowe/

(...) S.A. został zlikwidowany pod koniec stycznia 2018 r. Likwidacja zaczęła się w dniu 2 stycznia 2017 r. W dniu 30 listopada 2017 r. odbyło się walne zgromadzenie, na którym zatwierdzone zostało sprawozdanie z likwidacji. Likwidatorami byli pracownicy spółki. Podczas likwidacji zakład zatrudniał 8 lub 9 pracowników. Nie rozwiązano z nimi umów na podstawie ustawy o tzw. zwolnieniach grupowych gdyż nie zatrudniano minimum 20 pracowników. Wszyscy pracownicy zostali zwolnieni z dniem 30 listopada 2017 r. odpowiednio wcześniej były wręczane wypowiedzenia.

/zeznania świadka M. H. e-protokół rozprawy z dnia 9 lipca 2019 r. 00:03:22-00:10:52 płyta CD k. 49/

Po listopadzie 2017 r. w budynkach spółki nikt nie przebywał. Dokumenty zostały skierowane do archiwum.

/zeznania wnioskodawcy e-protokół rozprawy z dnia 9 lipca 2019 r. 00:13:00-00:12:23 płyta CD k. 49 w zw. z e-protokół rozprawy z dnia 14 marca 2019 r. 00:10:43-00:13:06 płyta CD k. 34/

Spółka została wyrejestrowana z Krajowego Rejestru Sądowego postanowieniem Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi Sąd Gospodarczy XX Wydziału Gospodarczego z dnia 8 czerwca 2018 roku.

/wyciąg z KRS k. 36-43/

Ubezpieczony od dnia 21 marca 2018 r. był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna. Okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych przysługiwał od 21 marca 2018 r. do 16 września 2018 r.

/zeznania wnioskodawcy e-protokół rozprawy z dnia 9 lipca 2019 r. 00:13:00-00:12:23 płyta CD k. 49 w zw. z e-protokół rozprawy z dnia 14 marca 2019 r. 00:03:20-00:07:20 płyta CD k. 34, zaświadczenie k. 5 plik II akt ZUS/

W dniu 19 września 2018 r. wnioskodawca złożył wniosek o przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego.

/wniosek o świadczenie przedemerytalne k. 1-2 plik II akt ZUS/

Wnioskodawca spełnia wszystkie warunki do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego poza kwestionowaną przez organ rentowy przyczyną rozwiązania stosunku pracy.

/bezsporne/

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2017r., poz. 2148), świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie, która do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku

służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta oraz 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 39 lat dla mężczyzny.

Zgodnie z ust. 2 art. 2 przedmiotowej ustawy, za okres uprawniający do emerytury, o którym mowa w ust. 1, uważa się okres ustalony zgodnie z przepisami art. 5-9, art. 10 ust. 1 oraz art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1270) zwanej dalej „ustawą o emeryturach i rentach z FUS”.

Stosownie do treści art. 2 ust. 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1. nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;
2. w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;
3. złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 180 – dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Osoba ubiegająca się o świadczenie przedemerytalne musi spełniać łącznie wymienione wyżej przesłanki. Brak spełnienia choćby jednej z nich skutkuje brakiem możliwości przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego.

W niniejszej sprawie wnioskodawca domaga się przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego, wskazując, iż jego stosunek pracy został rozwiązany w związku z likwidacją zakładu pracy, oraz że legitymuje się ponad 39 – letnim stażem ubezpieczeniowym i dodatkowo posiada wymagany zgodnie z art. 2 ust. 3 w/w ustawy 180 dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

W ocenie organu rentowego wnioskodawca nie spełniła wszystkich przesłanek, gdyż rozwiązanie stosunku pracy z dniem 30 listopada 2017 r. nie nastąpiło w związku z likwidacją pracodawcy, wskazana w świadectwie pracy przyczyna rozwiązania umowy jest błędna. Spełnienia pozostałych przesłanek organ rentowy nie kwestionował.

Sąd przeprowadził zatem postępowanie dowodowe celem ustalenia faktycznej przyczyny rozwiązania umowy o pracę z wnioskodawcą.

Z ustaleń Sądu wynika że, pracodawca (...) S.A. zlikwidował swoją działalność i zwolnił wszystkich pracowników. Wnioskodawca otrzymał wypowiedzenie umowy o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia – z powodu likwidacji działalności pracodawcy. Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie – niekwestionowany przez strony – potwierdza, że działalność gospodarcza nie jest przez byłego pracodawcę wnioskodawcy kontynuowana. W budynkach zakładu nikt nie przebywa, dokumentacja została przekazana do odpowiedniego archiwum, a sama spółka została wykreślona z Krajowego Rejestru Sądowego.

Likwidacja pracodawcy ma miejsce, gdy dochodzi do unieruchomienia bytu prawnego i całkowitego faktycznego unieruchomienia działalności prowadzonej przez pracodawcę. Likwidacja jest pewnym procesem, obejmującym formalny stan związany z wyrejestrowaniem działalności w organie ewidencyjnym oraz faktyczne i trwałe prowadzenie działalności i rozwiązanie w związku z tym stosunków pracy ze wszystkimi pracownikami w celu zakończenia działalności /por. odpowiednio wyrok SN z dnia z dnia 11 maja 2017 r. II UK 213/16, L./. Podobne stanowisko zostało przedstawione w wyroku z dnia 13 grudnia 2017 r. Sądu Apelacyjnego w Krakowie. W przedmiotowym orzeczeniu Sąd wskazał, że wniosek o wykreślenie z rejestru ma jedynie charakter deklaratoryjny, co nie oznacza, że działalność nie

została zaprzestana już przed dokonaniem zgłoszenia /por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 13 grudnia 2017 r. III AUa 1286/16, L./.

Jak już podniesiono (...) S.A. nie prowadzi działalności gospodarczej i zwolniła wszystkich pracowników. Likwidacja spółki faktycznie zakończyła się w dniu 30 listopada 2017 r. tj. w dniu walnego zgromadzenia, na którym zatwierdzone zostało sprawozdanie z przebiegu likwidacji. Zgodnie z przepisem art. 476 § 1 kodeksu spółek handlowych likwidatorzy po zakończonym procesie likwidacji zobowiązani są do przedstawienia walnemu zgromadzeniu sprawozdania z jej przebiegu. Jak więc zatem wynika w momencie zatwierdzenia sprawozdania proces likwidacji jest już zakończony, a samo wykreślenie z rejestru ma jedynie skutek deklaratoryjny bowiem spółka nie prowadzi działalności już w momencie przedstawienia rzeczowego sprawozdania. W przedmiotowej sprawie momentem likwidacji będzie 30 listopada 2017 r., w tym też dniu spółka rozwiązała wszystkie umowy o pracę jakimi była związana. Wypowiadając umowę o pracę za przyczynę podano likwidację pracodawcy, co w ocenie Sądu jest prawdziwą przyczyną rozwiązania stosunku pracy między innymi z wnioskodawcą. Nie ulega wątpliwości, że wnioskodawca został zwolniony z pracy z powodu likwidacji pracodawcy. Jako jeden z ostatnich pracowników otrzymał wypowiedzenie warunków pracy, dokonano tego w dniu zatwierdzenia sprawozdania z likwidacji, a spółka po 30 listopada 2017 r. przestała prowadzić działalność. Ponadto wnioskodawca nie miał możliwości złożenia wniosku o sprostowanie świadectwa pracy bowiem już po listopadzie 2017 r. spółka przestała istnieć, nikt nie przebywał w budynkach zakładu, dokumenty spółki zostały przekazane do odpowiedniego archiwum, wnioskodawca nie miał fizycznej możliwości złożenia do pracodawcy wniosku o sprostowanie świadectwa pracy.

W związku z powyższym wnioskodawca spełnia wszystkie przesłanki wskazane w przepisie art. 2 ust. 1 pkt. 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych. Spełnił również przesłanki określone w ust. 3 i 6 art. 2 ustawy. Tym samym, brak podstaw do odmowy przyznania M. S. prawa do świadczenia przedemerytalnego.

W zakresie daty przyznania świadczenia, Sąd oparł się na przepisie art. 7 ust. 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, z którego wynika, że prawo do świadczenia przedemerytalnego ustala się na wniosek osoby zainteresowanej, od następnego dnia po dniu złożenia wniosku wraz z dokumentami, o których mowa w ust. 3.

Skarżący złożył wniosek o przyznanie mu prawa do świadczenia przedemerytalnego w dniu 19 września 2018 r. w związku z czym prawo do świadczenia przysługuje mu od dnia następnego, tj. od dnia 20 września 2018 r.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał M. S. prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 20 września 2018 r.

O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. (Dz.U. z 2018 r. poz. 1360) w zw. z § 9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 r. poz. 265), zasądzając od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w Ł. w Z. kwotę 180 złotych na rzecz M. S. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego z aktami osobowymi.

25 VII 2019 roku.